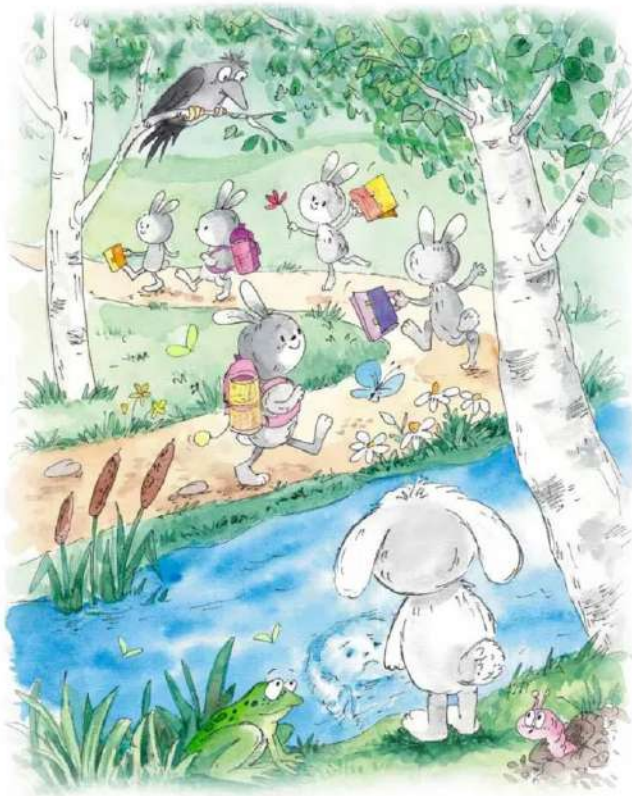
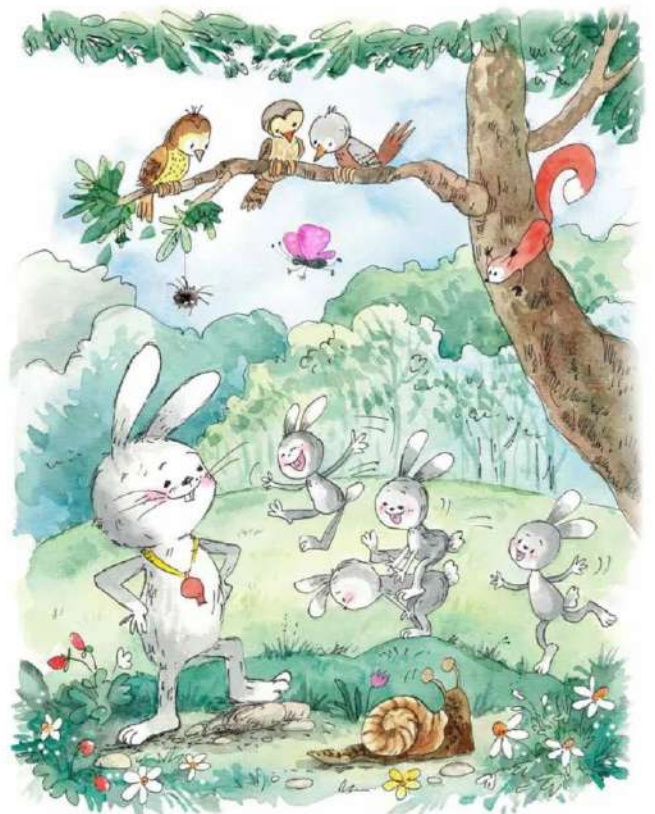

Kiškis Piškis pramogavo -
skynė uogas šilo.

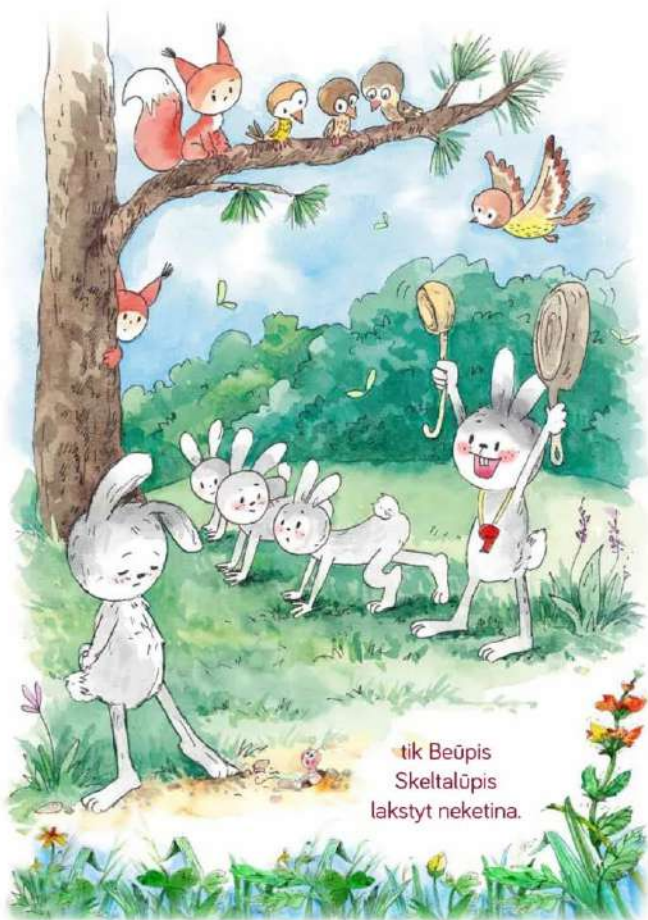

Tapo kiškis toks Beūpis
Piškis Skeltalūpis –
į mokyklą eit nenori,

dūsauja prie upės.
Kiškiai piškiai kypštakojai
mokus kiškių šuolį:

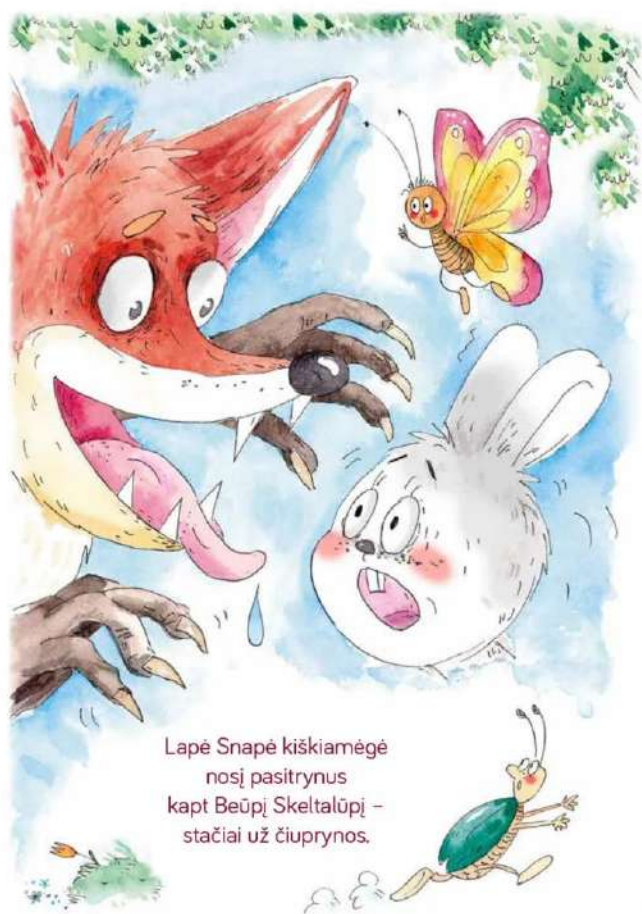

tik Beūpis
Skeltalūpis
lakstyt neketina.

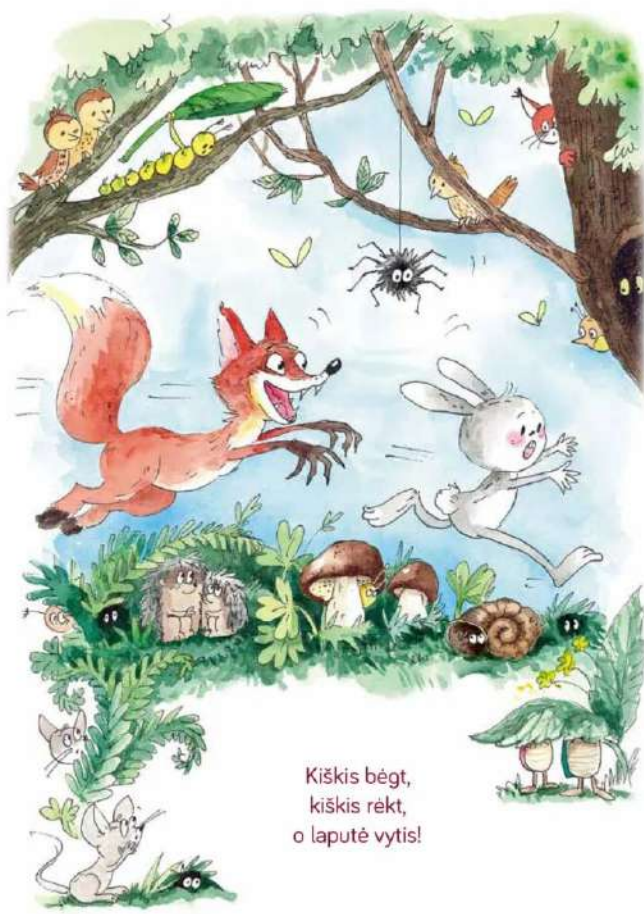

Kišķiai pišķiai drebulynē
dantukus galanda:
grybā lauķia, morkā grauķia
ir ropuķē kanda.

Lapē Snapē kiškiamēgē
nosj pasitrynus
kapt Beūpj Skeltalūpj –
stačiai už čūprynos.

Kiškis bēgt,
kiškis rekt,
o laputē vytis!

OI TU BEŪPI, KIŠKI SKELTALOPI

Lietuvių liaudies žaidimas

Oi tu be - ū - pi, kiš - ki skel - ta - lō - pi, kur tu bu - vai, kur tu bu - vai, kur tu be - gi - nė - jai?

Bėk, bėk, kiš - ku - ti, bėk, bėk, pil - ku - t! Kad pa - jėg - si, kad iš - bėg - si, ne - pa - gaus ia - pu - tē.

Būrys vaikų išsiskaičiuoja, kas bus „kiškis“:

Kiškin, piškin, ilgakiškin,
kur bėgiškin nuo lapiškin?
Bėgs, bėgs, balsu rėks,
kiškin piškin nepabėgs.

Ratelis sustoja, vaikai susiėmę už rankų jas iškelia, sudarydami virtinę vartelių. „Kiškis“ nardo tarp jų, o „lapė“, jį gauda. Ratelį stovintys vaikai tuo tarpu dainuoja:

Bėk, bėk, kiškuti,
bėk, bėk, pilkuti.
Kad pajėgsi, kad išbėgsi,
nepagausi laputė.

Posmas kartojamas iki „lapė“ pagauna „kiškį“. Tuomet „kiškis“ ir vėl „kiškiauja“. Jei posmą pakartojus keletą kartų „lapė“ nepagauna „kiškio“, vaikai nuleidžia rankas („uždaro vartelius“) ir „lapė“ pati lieka „kiškiauti“, o buvęs „kiškis“ stoja ratelin.

Žaidimas pradedamas iš naujo. Tik dabar vietoje „kur tu bėginėjai?“ galima dainuoti „kur tu šokinėjai?“, „kur tu tūpinėjai?“, „kur tu trepinėjai?“, „kur tu rėplinėjai?“, „kur tu griuvinėjai?“, „kur tu kūlioėjai?“, „kur kojas kilojai?“ ir panašiai. Tuomet „kiškis“ atsakydamas turės ne bėgti, o šokinėti, tūpinėti, trepinėti, rėplinėti, griuvinėti, kūlio ristik, aukštai kojas kiloti ir taip toliau, o ratelis – jį mėgdžioti.

Vietoje „uogas rinkau“ taip pat galima sugalvoti kitą kokią darbą, pavyzdžiui, „grybus pjoviau“, „kelmus roviau“, „morką graužiau“, „ropę ritau“, „žabus rinkau“, „medžius kirtau“, „malkas kroviau“, „kuolus kaliau“, „ugnį kūriau“, „košę viriau“, „tešlą minkiau“, „bandas kepiu“ ir panašiai, tik svarbu gebėt tą darbą parodyti.

